

Entrevista impossible a la Mercè Rodoreda.

Amb motiu de l'any Rodoreda, volem destacar els actes que s'han realitzat al nostre IES com un homenatge particular a aquesta autora coneguda universalment.

En primer lloc, la vitrina de l'IES mostra una exposició intitolada *Univers Rodoreda*, després, a la biblioteca, hi ha un arbre amb algunes de les seves obres més importants.

El Departament de Llengua Catalana i Literatura ha dedicat el concurs literari de Sant Jordi 2008 a Mercè Rodoreda, proposant un exercici de continuar dos fragments dels seus contes: *El gelat rosa* i *Nocturn*. Paral·lelament s'han llegit fragments de la seva obra i s'ha difós la seva figura a l'aula.

Ara volem realitzar un altre exercici des de la matèria de Literatura Universal en realitzar-li una entrevista impossible.

Si tornessis a néixer què canviaries de la teva vida?

M'agradaria haver estudiat, i no haver hagut d'exiliar-me per causa de la guerra Civil.

Tornaries a deixar la teva família per viure una aventura amorosa?

Sí, em van obligar a casar-me amb el meu oncle sense estimar-lo. Malgrat el mal que hagi pogut fer al meu fill crec que val la pena viure l'amor de veritat.

Com valors la repercussió universal de la teva obra?

Escriure en català, una llengua minoritària, és un afer difícil i més des de l'exili i a l'època franquista malgrat això l'han traduïda a més de 38 llengües, n'estic força contenta segurament si hagués escrit en altres llengües majoritàries la repercussió hagués estat més gran.

De quina obra et sents més orgullosa?

M'agrada molt escriure contes però crec que em coneixen més per les novel·les que he escrit considero que *Mirall trencat* és la meva obra més representativa i culminant però a Catalunya em coneixen més per el personatge de la Colometa de *La Plaça del Diamant* de la qual se'n va fer una versió cinematogràfica.

Com va ser el retorn després de tants anys d'exili a Suïssa?

Va ser una sensació estranya havia deixat Catalunya com a l'època de la República i hi vaig tornar a finals del franquisme. Tot era diferent, gris, s'entreveïa de forma clandestina l'oposició a la dictadura que es gestava a gran part de la societat catalana.

Quan vaig tornar, em vaig refugiar a la casa de Romanya de la Selva, amb el meu jardí. Des d'aquest indret, del qual en vaig fer el meu univers particular, vaig poder escriure una de les meves darreres obres *Quanta, quanta guerra...*

Arbre dels llibres de la Mercè Rodoreda